

Konventuální kostel PANNY MARIE POD ŘETĚZEM

občasník, informace

LISTOPAD L.P. 2019

Bohoslužby.

Mše svatá je slavena pravidelně v neděli v 10:00 hodin a v úterý a o Prvním pátku měsíce (1. listopadu 2019) v 17:30 hodin. Mše sv. o slavnosti Ježíše Krista Krále 24. listopadu 2019 je sloužena *latinsky*. Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy s knězem.

Den a hodina			Slavení	poznámka
1.	pátek	17:30	VŠECH SVATÝCH	slavnost
2.	sobota		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
3.	neděle	10:00	31. neděle v mezidobí	
4.	pondělí		sv. Karla Boromejského, biskupa	památka
5.	úterý	17:30		
6.	středa			
7.	čtvrtek			
8.	pátek			
9.	sobota		POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY	svátek
10.	neděle	10:00	32. neděle v mezidobí	památka
11.	pondělí		sv. Martina, biskupa	památka
12.	úterý	17:30	sv. Josafata, biskupa a mučedníka	památka
13.	středa			
14.	čtvrtek			
15.	pátek		sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	
16.	sobota		sv. Markéty Skotské; sv. Gertrudy, panny	
17.	neděle	10:00	33. neděle v mezidobí	
18.	pondělí		Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	
19.	úterý	17:30	VŠECH SVATÝCH MALTÉZSKÉHO ŘÁDU	svátek
20.	středa			
21.	čtvrtek		Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	památka
22.	pátek		sv. Cecílie, panny a mučednice	památka
23.	sobota		sv. Klementa I., papeže a mučedníka	
24.	neděle	10:00	JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	slavnost
25.	pondělí		sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice	
26.	úterý	17:30		
27.	středa			
28.	čtvrtek			
29.	pátek			
30.	sobota		SV. ONDŘEJE, APOŠTOLA	svátek

V pátek 1. listopadu 2019 je **slavnost Všech svatých**; mše sv. bude sloužena v 17:30 hodin, po ní bude průvod ke kříži v nádvoří před kostelem a **pobožnost za zemřelé**.

Ve čtvrtek 1. listopadu odpoledne a v pátek 2. listopadu po celý den je možné při návštěvě kteréhokoliv kostela získat **plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci**.

Kromě tří obvyklých podmínek: 1. svátost smíření,

2. svaté přijímání,

3. modlitba na úmysl svatého Otce,

je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možné získat po splnění tří obvyklých podmínek *denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé*; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné. Na základě dovolení Apoštolské Penitenciárie ze dne 8. října 2012 mohou věřící v České republice získat plnomocné odpustky pro duše v očistci už v týdnu před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé (tedy od 25. října), pokud z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy v obvyklé době od 2. do 8. listopadu. Toto dovolení platí po dobu sedmi let.

O 33. neděli v mezidobí je **Den Bible**, který se na základě rozhodnutí České biskupské konference slaví ve všech farnostech českých i moravských diecézí. Sbírka při mši sv. o této neděli je určena pro České katolické biblické dílo a Českou biblickou společnost.

Mnoho lidí v současném světě hladoví a žízní po životě, uzdravení a pokoji, které může dát jedině Kristus. Víme, že pro svou lásku hovoří Kristus s lidmi jako s přáteli (Jan 15,14–15) a žije mezi námi, takže může každého člověka pozvat k přátelství se sebou (Dei Verbum, čl. 2). Proto církve už od prvních dnů hlásala Krista a vedla k jeho poznání (1 Kor 2,2). Toto poslání je důvodem, proč je zde církve (Mt 28,19–20; Mk 6,7–12). Nelze však popřít, že mnoha lidem není umožněn „snadný přístup“ k Pánu v Písmu svatému a jeho zvěsti, což Druhý vatikánský koncil požadoval (Dei Verbum, čl. 22; Verbum Domini, čl. 115).

V roce 2019 slaví Katolická biblická federace 50 let od svého založení. V roce 2020 si připomeneme šestnáctisté výročí od úmrtí svatého Jeronýma, velkého překladatele Bible, který dokázal přeložit Písmo do „každodenního“ jazyka obyčejných lidí a učinil tak psané Boží slovo dosažitelným pro všechny. Jeho horlivost týkající se dostupnosti Písma lidem vychází z jeho přesvědčení, že „neznalost Písma je neznalostí Krista.“

Souvislost těchto dvou výročí vedla Správní výbor Katolické biblické federace k výzvě adresované členům federace, aby vyhlásili rok 2020 „Rokem Božího slova“, který se bude slavit od první neděle adventní (1. prosince 2019) do památky svatého Jeronýma (30. září 2020). Tento rok má vést k novému zdůraznění skutečnosti, že Boží slovo je středem života církve, jak to vyjádřili sv. Jan Pavel II. (Tertio Millenio Adveniente, čl. 36), papež Benedikt XVI. v návaznosti na biskupskou synodu v roce 2008 (Verbum Domini, čl. 73) a papež František v encyklice Evangelii Gaudium (§ 174). Během tohoto roku se má Písmo svaté stát ještě výrazněji než dosud středem veškerého života církve, například četbou Bible individuální nebo ve společenství, biblickou výstavou, slavením „Dne Bible“ ve farnosti a podobně.

O této neděli je rovněž **3. světový den chudých** – mše sv. se budou s námi účastnit ti, jimž slouží maltéžský řád.

V neděli 1. prosince 2019 je **1. adventní neděle**; na začátku mše sv. budou *žehnány adventní věnce* pro naše domácnosti, pracoviště a podobně – nezapomeňte si je přinést.

Část sbírky při bohoslužbách o 31. neděli v mezidobí (3. listopadu 2019) a o slavnosti Ježíše Krista Krále (24. listopadu 2019) je určena *k podpoře Maltéžské pomoci, o. p. s.*; chcete-li podpořit Maltéžskou pomoc, o. p. s., možnosti najdete zde: <http://www.maltezskapomoc.cz/financni-dary#siteNav> nebo můžete tak učinit přímo pomocí <https://www.darujme.cz/darovat/1200868> .

Koncert duchovní hudby

V rámci cyklu „Varhanní nešpory Maltézských rytířů“ pořádá Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty, Společnost pro duchovní za finanční podpory MČ Praha 1 v pondělí 4. listopadu 2019 od 17.00 hod. v kostele Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici 4 v Praze 1 – Malé Straně koncert duchovní hudby. Účinkují Lenka Švehlíková – mezzosoprán a Irena Chříbková – varhany. Na programu jsou skladby J. S. Bacha, G. Böhma, J. Weinbergera, P. Ebena a dalších. Vstup volný.

30. výročí kanonizace sv. Anežky České a listopadových dnů 1989.

J. Em. Dominik kardinál Duka, OP, arcibiskup pražský a primas český, srdečně zve všechny klérus i lid pražské arcidiecéze k oslavě 30. výročí kanonizace sv. Anežky České a listopadových dnů 1989. **Slavnou mši svatou, při které budeme děkovat za dar svobody, bude v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha dne 16. listopadu 2019 od 10.00 hodin celebrovat J. Em. Stanislaw kardinál Dziwisz**, emeritní krakovský arcibiskup a dlouholetý osobní sekretář svatého papeže Jana Pavla II. Bohoslužbu bude přenášet Česká televize.

Poselství Svatého otce Františka ke 3. světovému dni chudých 17. listopadu 2019

Naděje ubohých nezajde navždy

1. „Naděje ubohých nezajde navždy“ (Žalm 9,19). Slova žalmu představují neuvěřitelnou aktuálnost. Vyjadřují hlubokou pravdu, jakou dokáže víra vtisknout především do srdcí těch nejchudších: vracet naději ztracenou tváří v tvář nespravedlnostem, utrpením a životním nesnázím. Žalmista popisuje situaci chudého a domýšlivost jeho utlačovatele (srov. Žalm 10,1-11). Dovolává se Božího soudu, aby byla znovu nastolena spravedlnost a překonána nepravost (srov. v. 17-18). Zdá se, že v jeho slovech se vrací otázka, která obchází staletími až do našich dní: Jak může Bůh strpět takovou nerovnost? Jak může dopustit, aby byl chudý pokořen, aniž by mu přišel Bůh na pomoc? Proč dopouští, aby měl utlačovatel šťastný život, přestože by jeho chování mělo být odsouzeno právě tváří v tvář utrpení chudého? V době vzniku tohoto žalmu nastal velký ekonomický rozvoj, jenž – jak tomu často bývá – přispěl k vytvoření značné sociální nerovnováhy. Nerovnost dala vzniknout početné skupině lidí nuzných, jejichž postavení se v porovnání s bohatstvím, jehož dosáhl malý počet privilegovaných, jevílo ještě dramatičtější. Autor posvátného textu pozoroval tuto situaci a vykresluje její realistický i hodnověrný obraz. Byla to doba, kdy domýšliví lidé bez jakéhokoli vztahu k Bohu pronásledovali chudé, aby se zmocnili i toho mála, co vlastnili, a uvrhli je do otroctví. Dnes to není příliš odlišné. Ekonomická krize nezabránila početným skupinám lidí, aby se obohatily, což se ukazuje jako tím více anomální, čím více se na ulicích našich měst rukou dotýkáme značného počtu chudých, jimž chybí to podstatné a kteří jsou často utiskováni a vykořisťováni. Na mysl se vracejí slova apokalypsy: „Řekneš: ‚Jsem bohatý, mám všeho dost, nic nepotřebuji‘ – a nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný, chudý, slepý a nahý“ (Zj 3,17). Staletí ubíhají, ale situace bohatých a chudých zůstává neměnná, jako by nás dějinná zkušenost ničemu nenaučila. Slova žalmu se tedy netýkají minulosti, ale naší přítomnosti vystavené Božímu soudu.

2. I dnes můžeme vyjmenovat mnoho podob nového otroctví, jemuž jsou podrobeny miliony mužů, žen, mladých lidí a dětí. Každý den se setkáváme s rodinami nucenými odejít ze své země, aby jinde hledaly pomoc různého druhu; se sirotky, kteří ztratili rodiče, anebo od nich byli násilně odděleni kvůli brutálnímu vykořisťování; s mladými lidmi hledajícími svou profesní realizaci, jimž není kvůli krátkozraké ekonomické politice dovoleno nastoupit do práce; s oběťmi mnoha forem násilí, prostituce a drog pokořenými ve svém nitru. Jak zapomenout i na miliony imigrantů, oběti mnoha skrytých zájmů, často

využívaných k politickým zájmům, jimž je upírána solidarita a rovnost? A na lidi bez domova a na sociálně vyloučené, kteří krouží ulicemi našich měst? Kolikrát vidíme chudé na skládkách, kde sbírají plody skartace a přebytku, aby našli něco k jídlu a něco na sebe! Oni sami se stali součástí lidské skládky a zachází se s nimi jako s odpadky, aniž by komplikové tohoto skandálu byli zasaženi jakýmkoli pocitem viny. Chudí jsou často posuzováni jako příživníci společnosti a neodpouští se jim ani jejich chudoba. Musí být stále ve střehu před soudem druhých. Nemohou si dovolit být bázlivi nebo zdeptaní a jsou vnímáni jako hrozba nebo jako neschopní jen proto, že jsou chudí. Dramatem v dramatu je, že pro ně neexistuje možnost, aby viděli světlo na konci tunelu bídy. Došlo to až tak daleko, že se zvažuje a realizuje nepřátelská architektura omezující jejich přítomnost i na ulicích, na posledním místě, kde ještě mohou hledat útočiště. Bloudí po městě, z jedné jeho části do druhé v naději, že získají práci, domov, soucit... Jakákoli nabídnutá možnost se jim stává zábleskem světla; avšak i tam, kde by se měla uplatnit alespoň spravedlnost, se proti nim často rozběsí násilnická svévole. Jsou nuceni strávit nekonečné hodiny pod palčivým sluncem při sklizni sezonního ovoce, ale odměnou za to je směšná mzda. Nemají jistou práci ani lidské podmínky, které by jim umožnily těšit se z rovnoprávného postavení. Neexistuje pro ně žádný sociální fond nebo podpora, nemohou si dovolit ani onemocnět. Žalmista popisuje se syrovým realismem postoj bohatých, kteří okrádají chudé: „Číhá v úkrytu, aby lapil ubožáka (...) a vtáhne ho do své sítě“ (srov. Žalm 10,9). Je to, jako by se jednalo o lov, při němž se chudí nahánějí, chytají a zotročují. V takové situaci se srdce mnohých uzavírá, až v něm převáží touha stát se neviditelnými. Známe mnoho chudých, kteří jsou živeni v podstatě jen řečmi a snášením s mrzutostí. Stávají se jakoby průhlední a jejich hlas nemá ve společnosti sílu ani význam. Tito muži a ženy jsou mezi našimi domy stále více vnímáni jako cizorodý prvek a v našich čtvrtích jsou postaveni na okraj.

3. Situace, kterou žalm popisuje, je zabarvena smutkem kvůli nespravedlnosti, utrpení a strastem, jež postihují chudé. I přesto nabízí krásnou definici chudého. Je to ten, kdo „důvěřuje v Hospodina“ (srov. v. 11), protože má jistotu, že nebude nikdy opuštěn. V Písmu je chudý člověkem důvěry! Autor posvátného textu rovněž předkládá důvod této důvěry: on „zná Hospodina“ (srov. tamtéž) a výraz „znát“ v biblickém jazyku znamená osobní vztah zalíbení a lásky. Stojíme před skutečně úchvatným popisem, jaký bychom nikdy nečekali. To však nevyjadřuje nic jiného než velikost Boha, když se On nachází před chudým. Jeho tvořivá síla překonává každé lidské očekávání a realizuje se v tom, že „si vzpomíná“ na konkrétního člověka (srov. v. 13). Právě důvěra v Hospodina a jistota, že člověk nebude opuštěn, odkazuje k naději. Chudý ví, že Bůh ho nemůže opustit, a proto žije stále v přítomnosti Boha, který si na něho vzpomíná. Jeho přítomnost přesahuje současný stav utrpení, aby vytýčila cestu osvobození, jež proměňuje srdce, protože mu poskytuje pomoc v jeho nejhlubším nitru.

4. Popis Božího působení ve prospěch chudých je stálým refrémem Písma svatého. On je tím, kdo „naslouchá“, „zasahuje“, „chrání“, „obhajuje“, „vykupuje“, „zachraňuje“... Chudý v podstatě nikdy nemůže při své modlitbě shledat Boha jako lhostejného nebo mlčenlivého. Bůh je ten, kdo nastoluje spravedlnost a nezapomíná (srov. Žalm 40,18; 70,6); je pro něj naopak úkrytem a neopomene přijít mu na pomoc (srov. Žalm 10,14). Můžeme vybudovat mnoho zdí a zavřít na závěru všechny vchody, abychom se klamně cítili bezpeční se svým bohatstvím na úkor těch, kdo stojí venku. Nebude to tak navždy. „Den Hospodinův“, jako ho popisují proroci (srov. Am 5,18; Iz 2-5; Jl 1-3), zničí bariéry vytvořené mezi zeměmi a nahradí zpupnost několika solidaritou mnohých. Situace sociálního vyloučení, která utlačuje miliony lidí, již nemůže trvat dlouho. Jejich výkřik roste a zasahuje celou zemi. Jak psal otec Primo Mazzolari: „Chudý je trvalým protestem proti našim nespravedlnostem; chudý je skladem výbušnin. Když zapálíš oheň, svět vybuchne.“

5. Není možné nadále pomíjet naléhavé volání, které Písmo svaté svěčuje chudým. Kamkoli obrátíme svůj pohled, ukazuje Písmo, že chudí jsou těmi, kdo nemají to potřebné k životu, protože závisí na druhých. Jsou to lidé utlačovaní, pokoření, ti, kdo leží na zemi. A přece Ježíš neměl obavu ztotožnit se s každým z tohoto početného zástupu nuzných: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejpo-

slednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Utíkat před tímto ztotožněním znamená falšovat evangelium a rozměňovat Zjevení. Bůh, jenž se v Ježíši zjevil, je takovýto: šlechetný, milosrdný a ve své dobrotě a milosti nevyčerpatelný Otec, který dává naději především těm, kdo jsou zklamáni a zbaveni budoucnosti. Jak nezdůraznit, že blahoslavenství, jimiž Ježíš zahájil kázání o Božím království, se otevírají slovy: „Blahoslavení, vy chudí“ (Lk 6,20)? Právě chudým patří Boží království, protože oni je umí přijmout. To je smyslem tohoto paradoxního sdělení. S kolika chudými se každý den setkáváme! Zdá se, že v průběhu času civilizační výtobytky jejich počet zvětšují, místo toho, aby jej umenšovaly. Staletí ubíhají a toto evangelní blahoslavenství se zdá být stále paradoxnější; chudí jsou chudší, a dnes ještě víc než kdy jindy. Avšak Ježíš, který postavil chudé do středu pozornosti hned na počátku kázání o svém Království, nám chtěl říct právě toto: On ho začal, ale nám, svým žákům, svěřil úkol nést je dál právě se zodpovědností za chudé. V době, jako je ta naše, musíme především oživit naději a vracet důvěru. To je program, který křesťanské společenství nemůže podceňovat. Závisí na něm důvěryhodnost našeho hlásání a svědectví křesťanů.

6. Svou blízkostí chudým církev zjišťuje, že ona je lidem rozptýleným mezi mnoha národy a jejím povoláním je, aby se nikdo necítil jako cizinec nebo vyloučený, protože všechny spojuje na společné cestě ke spáse. Situace chudých zavazuje, abychom nepřipustili jakoukoli distanci od Pánova těla, které v nich trpí. Spíše jsme povoláni, abychom se jeho těla dotýkali a osobně se nasazovali v autentické službě evangelizace. Sociální povznesení chudých není úkolem, který by nepatřil k hlásání evangelia, ale naopak je projevem realismu křesťanské víry a její historické hodnoty. Láska, která dává život víře v Ježíše, nedovoluje jeho žákům, aby se uzavírali v dusivém individualismu skrytém v segmentech duchovní intimity bez jakéhokoli vlivu na sociální život (srov. apoštolská exhortace Evangelii gaudium, 183). Nedávno jsme oplakávali smrt velkého apoštola chudých Jeana Vaniera. Jeho oddanost nám otevřela nové cesty k tomu, jak soužitím s nimi povznášet lidi sociálně vyloučené. Jean Vanier dostal od Boha velký dar věnovat celý svůj život bratřím a sestrám s vážným postižením, které společnost chce často vyloučit. Byl „svatým odvedle“, který svým nadšením dokázal kolem sebe shromáždit mnoho mladých, mužů i žen, jež svým každodenním nasazením dávali lásku a vraceli úsměv mnoha slabým a zranitelným lidem, jimž poskytl opravdovou „archu“ záchrany proti vyloučení a samotě. Jeho svědectví změnilo život mnoha lidí a pomohlo světu, aby hleděl jinými očima na osoby slabší a zranitelnější. Výkřik chudých byl vyslyšen a vytvořil nezlomnou naději i viditelná a hmatatelná znamení konkrétní lásky, jichž se dodnes můžeme dotýkat rukama.

7. „Opce pro chudé, pro ty, které společnost odvrhuje a zahazuje“ (tamtéž, 195), je prioritní volbou, k jejímuž následování jsou povoláni Ježíšovi učedníci, aby nezrazovali důvěryhodnost církve a mnoha bezbranným dávali účinnou naději. V nich se křesťanská láska prověřuje, protože ten, kdo Kristovou láskou soucítí s jejich utrpením, dostává sílu a dodává elán hlásání evangelia. Nasazení křesťanů u příležitosti letošního Světového dne chudých spočívá především v běžném každodenním životě a nezakládá se jen na iniciativách pomoci, které jsou také chvályhodné a potřebné, ale mají vést k tomu, aby u každého zvýšily plnou pozornost, kterou má věnovat každému člověku nacházejícímu se v nouzi. „Tato láskyplná pozornost je počátkem pravé starosti“ (tamtéž, 199) o chudé při hledání jejich skutečného dobra. Není jednoduché být svědky křesťanské naděje v podmínkách konzumní a skartační kultury neustále zaměřené na růst povrchního a prchavého blahobytu. Je zapotřebí změnit mentalitu, abychom znovu objevili to potřebné a hlásání Božího království aby nabývalo na konkrétnosti i účinnosti. Naděje se sdílí také skrze útěchu, která se poskytuje doprovázením chudých, ne v nějaké chvíli nabitě nadšením, ale úsilím, které pokračuje v čase. Chudí nezískají pravou naději, když nás uvidí spokojené, protože jsme jim věnovali trochu svého času, ale tehdy, když v naší oběti rozpoznají skutek nezištné lásky, která nehledá odplatu.

8. Od dobrovolníků, jejichž zásluhou je to, že mnohdy jako první pochopili důležitost pozornosti věnované chudým, žádám, aby rostla jejich oddanost. Drazí bratři a sestry, povzbuzuji vás, abyste v kaž-

dém chudém, s nímž se setkáte, hledali, co skutečně potřebuje; abyste se nezastavili u první materiální potřeby, ale objevovali dobro, které se skrývá v jeho srdci. Buďte pozorní na jeho kulturu a na jeho způsob vyjadřování, abyste mohli zahájit skutečný bratrský dialog. Odložme rozdělení, která pocházejí z ideologických nebo politických vizí, hledme na to podstatné, co nepotřebuje mnoha slov, ale láskyplný pohled a podanou ruku. Nezapomínejte, že „nejhorší diskriminací, kterou chudí trpí, je nedostatek duchovní pozornosti“ (tamtéž, 200). Chudí potřebují především Boha a jeho lásku zviditelňovanou svatými lidmi žijícími vedle nich, kteří jednoduchostí svého života vyjadřují a nechávají vyjít najevo sílu křesťanské lásky. Bůh používá mnoha cest a nekonečného počtu nástrojů, aby se dostával k srdci lidí. Chudí se k nám přibližují zajisté i proto, že jim rozdáváme potravu, ale to, co skutečně potřebují, je víc než nabízené teplé jídlo nebo bageta. Chudí potřebují naše ruce, aby se cítili povzneseni, naše srdce, aby znovu pocítili vroucí cit, a naši přítomnost, aby překonali samotu. Prostě potřebují lásku.

9. Někdy stačí málo, aby se naděje vrátila: stačí zastavit se, usmát se, naslouchat. Na jeden den ponechme stranou statistiky; chudí nejsou čísla, na něž se odvoláváme, když chválíme svá díla a své projekty. Chudí jsou lidé, jimž máme vycházet v ústrety. Jsou to osamělí mladí i staří, které máme pozvat domů na jídlo. Jsou to muži, ženy i děti očekávající přátelské slovo. Chudí nás zachrání, protože nám umožňují setkávat se s tváří Ježíše Krista. V očích světa se zdá nerozumné představit si, že chudoba a nouze mohou mít spasitelskou sílu; a přece, právě to učí Apoštol, když říká: „Není tu mnoho moudrých lidí podle lidských měřítek, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených. A přece: ty, které svět pokládá za pošetilé, vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a ty, kteří jsou ve světě bezmocní, vyvolil si Bůh, aby zahanbil mocné, a ty, které svět má za neurozené a méněcenné, dokonce i ty, kteří nejsou vůbec nic, vyvolil si Bůh, aby zlomil moc těch, kteří jsou ‚něco‘, aby se žádný smrtelník nemohl před Bohem vynášet“ (1 Kor 1,26- 29). Tuto spasitelskou sílu není možné vidět lidskýma očima; avšak očima víry ji vidíme působit a osobně ji zakoušíme. V srdci Božího lidu, jenž je na cestě, pulzuje tato spasitelská síla, která nevyklučuje nikoho a všechny přibírá na skutečnou poutní cestu obrácení, aby chudí byli poznáváni a milováni.

10. Hospodin neopouští ty, kdo ho hledají, ani ty, kdo ho vzývají. „Nezapomněl na výkřiky ubožáků“ (Žalm 9,13), protože jeho uši jsou pozorné k jejich hlasu. Naděje chudého se staví jako výzva různým smrtelným situacím, protože chudý člověk ví, že ho Bůh zvláště miluje, a tak vítězí nad utrpením a vyloučením. Stav chudoby mu neodnímá důstojnost, kterou dostal od Stvořitele; žije s jistotou, že mu ji sám Bůh vrátí, Bůh, jenž není lhostejný k osudu svých nejslabších dětí, ale naopak jejich trápení a bolesti vidí a bere je do svých rukou; dává jim sílu a odvalu (srov. Žalm 10,14). Naděje chudého se stává silnou díky jistotě, že Hospodin ho přijímá, že v něm nachází pravou spravedlnost a že posiluje jeho srdce, aby i nadále milovalo (srov. Žalm 10,17). Podmínka stanovená učedníkům Ježíše Krista, aby se stali důslednými evangelizátory, spočívá v rozsévání viditelných znamení naděje. Všechna křesťanská společenství a všechny, kdo vnímají potřebu přinášet naději a útěchu chudým, žádám, aby se zasadili o to, ať Světový den chudých posílí u mnoha lidí vůli účinně spolupracovat na tom, aby nikdo nepociťoval, že mu chybí blízkost a solidarita. Kež nás provázejí slova proroka ohlašujícího odlišnou budoucnost: „Vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má na svých křídlech uzdravení“ (Mal 3,20).

Ve Vatikánu 13. června 2019, liturgická památka svatého Antonína z Padovy

FRANTIŠEK

Pouze pro vnitřní potřebu společenství u kostela Panny Marie Pod řetězem na konci mosta.

<http://www.maltezskyrad.cz>

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ

České Velkopřevorství

telefon: 257 530 824

e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip M. SUCHÁN, OPraem (rektor kostela)

telefon: 731 402 597

e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz